

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЕКСПРОПРИЈАЦИЈИ

Члан 1.

У Закону о експропријацији („Службени гласник РС”, бр. 53/95 и 23/01 - СУС) члан 1. мења се и гласи:

„Непокретности се могу експроприсати или се својина на њима може ограничити само у јавном интересу утврђеном на основу закона, уз накнаду која не може бити нижа од тржишне.”

Члан 2.

У члану 6. став 1. после речи: „изградњом објеката” додају се речи: „и установљењем службености, за које је у складу са овим законом утврђен јавни интерес”.

Члан 3.

У члану 8. став 1. мења се и гласи:

„Експропријација се може вршити за потребе Републике Србије, аутономне покрајине, града, града Београда, општине, јавних фондова, јавних предузећа, привредних друштава која су основана од стране јавних предузећа, као и за потребе привредних друштава са већинским државним капиталом основаних од стране Републике Србије, аутономне покрајине, града, града Београда, или општине, ако законом није друкчије одређено.”

У ставу 2. после речи: „службеност” додају се речи: „у корист субјеката из става 1. овог члана, као и”.

Члан 4.

У члану 12. став 1. речи: „градском грађевинском земљишту” замењују се речима: „грађевинском земљишту у државној, односно јавној својини”.

Члан 5.

У члану 15. после става 2. додају се нови ст. 3. и 4, који гласе:

„У случају експропријације пољопривредног земљишта ради изградње линијских инфраструктурних објеката, накнада за то земљиште одређује се давањем у својину ранијем сопственику другог одговарајућег пољопривредног земљишта исте културе и класе или одговарајуће вредности у истом месту или ближој околини.

Уколико корисник експропријације није у могућности да понуди друго одговарајуће пољопривредно земљиште из става 3. овог члана, накнада се одређује у новцу.”

Досадашњи став 3. постаје став 5.

У досадашњем ставу 4, који је постао став 6, речи: „ става 3.” замењују се речима: „става 5.”

Досадашњи став 5. постаје став 7.

Члан 6.

У члану 16. додаје се став 4, који гласи:

„Ранији сопственик и чланови његовог породичног домаћинства, чији је стамбени објекат експроприсан због експлоатације минералних сировина, имају право да им се у оквиру укупне накнаде додели једна грађевинска парцела, под условом да се због те експропријације расељава насеље или део насеља и да су у моменту доношења решења о експропријацији пребивали у том објекту.”

Члан 7.

У члану 20. став 1. речи: „Републике Србије” и речи: „обезбеђења заштите животне средине и заштите од елементарних непогода, за експлоатацију рудног блага,” бришу се, а реч: „општи” замењује се речју: „јавни”.

После става 1. додају се нови ст. 2. и 3, који гласе:

„Влада може утврдити јавни интерес и у случају кад је експропријација непокретности неопходна за експлоатацију минералних сировина, за обезбеђење заштите животне средине и заштите од елементарних непогода, укључујући и изградњу објеката и извођење радова за ове потребе, као и за прибављање неизграђеног земљишта потребног ради расељавања насеља или дела насеља, ако је на подручју тог насеља или дела насеља утврђен јавни интерес за експропријацију непокретности ради експлоатације минералних сировина, као и у другим случајевима предвиђеним законом.

Влада може утврдити јавни интерес за експропријацију непокретности које су према уговору о заједничком улагању у привредно друштво, односно о заједничком оснивању привредног друштва, који је закључила Република Србија, неопходне за обезбеђење неновчаног улога Републике Србије у то друштво, а које су обухваћене тим уговором или одговарајућим планским актом.”

У досадашњем ставу 2, који постаје став 4, реч: „Општи” замењује се речју: „Јавни”, после речи: „акт” додаје се запета, а речи: „којим је на одређеном земљишту предвиђена изградња објеката из става 1. овог члана” замењују се речима: „ако овим законом није друкчије одређено”.

У досадашњем ставу 3, који постаје став 5, реч: „општег” замењује се речју: „јавног”.

Досадашњи став 4, који постаје став 6, мења се и гласи:

„Предлог за утврђивање јавног интереса за експропријацију, који се подноси Влади преко министарства надлежног за послове финансија, садржи податке о непокретности за коју се предлаже утврђивање јавног интереса, врсту објекта, односно врсту радова, чија је изградња, односно извођење предвиђено на одређеном земљишту, као и податке о земљишту које се прибавља ради давања накнаде ранијим сопственицима експроприсаних непокретности који се расељавају због експлоатације минералних сировина, односно о земљишту које се прибавља ради обезбеђења неновчаног улога Републике Србије за оснивање привредног друштва у смислу става 3. овог члана и друге податке од значаја за утврђивање јавног интереса. Уз предлог се подноси и извод из одговарајућег планског акта, а у случају прибављања непокретности ради обезбеђења неновчаног улога Републике Србије из овог става – извод из уговора о заједничком улагању, односно заједничком оснивању привредног друштва, ако не постоји одговарајући плански акт.”

У досадашњем ставу 5, који постаје став 7, речи: „Републике Србије” бришу се, а реч: „општег” замењује се речју: „јавног”.

После става 7. додаје се став 8, који гласи:

„Ако предлагач поступка за утврђивање јавног интереса не достави све доказе прописане ставом 6. овог члана, нити ове доказе не достави ни у накнадно остављеном року, услед чега се не може поступати по поднетом предлогу, министарство надлежно за послове финансија закључком ће одбацити такав предлог као непотпун.”

У досадашњем ставу 6, који постаје став 9, реч: „општег” замењује се речју: „јавног”, а речи: „Републике Србије” бришу се.

После става 9. додају се ст. 10, 11. и 12, који гласе:

„Решење којим се одлучује о предлогу за утврђивање јавног интереса може се донети и без претходног саслушања странака.

У решењу Владе којим је усвојен предлог за утврђивање јавног интереса, непокретности за које је утврђен јавни интерес наводе се појединачно или се наводи акт, укључујући и уговор из става 3. овог члана (назив акта, назив органа који је тај акт донео, односно назив уговорних страна и број и датум доношења акта, односно закључења уговора), на основу кога се са сигурношћу може утврдити које су непокретности обухваћене тим актом.

Решење Владе којим је усвојен предлог за утврђивање јавног интереса објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије” и сматра се да је достављено странкама у поступку даном објављивања.”

Досадашњи став 7, који постаје став 13, мења се и гласи:

„Против решења Владе којим се одлучује о предлогу за утврђивање јавног интереса, може се, у року од 30 дана од дана његовог достављања, односно објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, покренути управни спор код надлежног суда.”

Члан 8.

У члану 25. став 1. реч: „општи” замењује се речју: „јавни”.

Став 3. мења се и гласи:

„У име аутономне покрајине, града, града Београда, односно општине предлог за експропријацију подноси надлежни јавни правобранилац, односно друго лице које заступа аутономну покрајину, град, град Београд, односно општину.”

У ставу 4. реч: „општег” замењује се речју: „јавног”.

Члан 9.

У члану 27. тачка 2) мења се и гласи:

„2) оверен извод из одговарајућег планског акта донетог у складу са прописима, а ако такав плански акт не постоји у случају експропријације ради прибављања непокретности неопходних за обезбеђење неновчаног улога Републике Србије у привредно друштво у смислу члана 20. став 3. овог закона - извод из уговора о заједничком улагању, односно заједничком оснивању привредног друштва;”.

У тачки 3) реч: „општи” замењује се речју: „јавни”.

Члан 10.

У члану 28. додаје се став 4, који гласи:

„Када је корисник експропријације Република Србија, аутономна покрајина, град, град Београд, општина и други корисник експропријације који према важећим прописима не може да отвори рачун код пословне банке, уз предлог за експропријацију, поред исправа из члана 27. овог закона, уместо гаранције пословне банке дужан је да поднесе и потврду о обезбеђеним средствима у буџету корисника експропријације, односно овлашћење или други инструмент обезбеђења плаћања накнаде, у складу са прописима којима се уређује платни промет.”

Члан 11.

У члану 29. после става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Решење о експропријацији, као и решење о административном преносу донето без решења којим је утврђен јавни, односно општи интерес за експропријацију, односно административни пренос непокретности, је ништаво.”

Досадашњи ст. 4. и 5. постају ст. 5. и 6.

Члан 12.

У члану 31. тачка 4) после речи: „експроприше” додају се запета и речи: „као и број и датум решења којим је утврђен јавни, односно општи интерес за експропријацију и назив органа који је то решење донео”.

Члан 13.

У члану 35. став 4. после речи: „дистрибуцију електричне енергије,” додају се речи: „или за изградњу линијских инфраструктурних објеката,”.

Члан 14.

У члану 36. став 3. после речи: „експроприсане непокретности,” додају се речи: „односно његовог наследника,”.

После става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„По истеку рока од пет година од правоснажности одлуке о накнади, односно од дана закључења споразума о накнади, ранији сопственик експроприсане непокретности, односно његов наследник не може поднети захтев за поништај или измену правоснажног решења о експропријацији.”

У досадашњем ставу 4, који постаје став 5, речи: „рудног блага на површинским коповима” замењују се речима: „минералних сировина”, а речи: „за експлоатацију рудног блага” замењују се речима: „за експлоатацију минералних сировина.”

После става 5, додаје се нови став 6, који гласи:

„У случају кад је експропријација извршена за потребе експлоатације минералних сировина на површинским коповима, ранији сопственик експроприсане непокретности, односно његов наследник, не може поднети захтев за поништај или измену правоснажног решења о експропријацији по истеку рока од осам година од правоснажности одлуке о накнади, односно од дана закључења споразума о накнади.”

Досадашњи ст. 5. и 6. постају ст. 7. и 8.

У досадашњем ставу 7, који постаје став 9, речи: „редован суд” замењују се речима: „надлежни суд”.

Додаје се став 10, који гласи:

„Одредбе ст. 4. и 6. овог члана не односе се на поништај или измену правоснажног решења о експропријацији у случају из става 2. овог члана.”

Члан 15.

У члану 42. тачка на крају замењује се запетом и додају речи: „ако законом није друкчије прописано.”

Додаје се став 2. који гласи:

„Процену тржишне цене из става 1. овог члана врши орган надлежан за утврђивање пореза на пренос апсолутних права на непокретностима.”

Члан 16.

После члана 43. додаје се члан 43а, који гласи:

„Члан 43а

За одузето грађевинско земљиште у државној, односно јавној својини, кориснику тог земљишта припада право на накнаду, и то:

1) ранијем сопственику и другом лицу које право коришћења изводи из права ранијег сопственика, у смислу члана 84. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС” бр. 47/03 и 34/06) – у висини тржишне вредности земљишта;

2) лицу које је постало корисник грађевинског земљишта у државној својини до 13. маја 2003. године, у смислу члана 87. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС” бр. 47/03 и 34/06) – у висини средстава уложених за прибављање тог земљишта.

Средствима за прибављање земљишта, у смислу става 1. тачка 2) овог члана, не сматрају се средства плаћена на име накнаде за уређивање и коришћење грађевинског земљишта и трошкови легализације објекта.

Износ средстава за прибављање грађевинског земљишта из става 1. тачка 2) овог члана, валоризује се растом цена на мало од дана исплате средстава за прибављање земљишта до дана закључења споразума о накнади, односно доношења одлуке о накнади за одузето земљиште, с тим што тај износ не може прећи износ тржишне вредности земљишта.

Накнада из овог члана припада кориснику земљишта само у случају кад му раније није исплаћена.”

Члан 17.

После члана 71. додаје се члан 71а, који гласи:

„Члан 71а

Ако овим законом није друкчије одређено, одредбе које се односе на експропријацију непокретности сходно се примењују и на административни пренос непокретности.”

Члан 18.

После члана 72. додаје се члан 72а, који гласи:

„Члан 72а

Ако је јавни интерес утврђен у складу са овим законом у корист јавног предузећа, а за потребе његовог зависног привредног друштва, решење о утврђивању јавног интереса може се, на заједнички захтев јавног предузећа и његовог зависног привредног друштва, изменити тако да корисник експропријације буде зависно привредно друштво, ако то друштво по одредбама овог закона може бити корисник експропријације.

У случају из става 1. овог члана зависно привредно друштво има права и обавезе јавног предузећа у погледу експропријације непокретности и измирења накнаде за експроприсану непокретност.”

Члан 19.

У члану 2. и члану 40. став 1. речи: „Влада Републике Србије” у датом падежу, замењују се речју: „Влада” у одговарајућем падежу.

Члан 20.

У чл. 2. и 21. и члану 70. ст. 1. и 2. речи: „општи интерес” у датом падежу, замењују се речима „јавни интерес” у одговарајућем падежу.

У називу Одељка II. „УТВРЂИВАЊЕ ОПШТЕГ ИНТЕРЕСА” реч: „ОПШТЕГ” замењује се речју: „ЈАВНОГ”.

Члан 21.

Поступак за поништај правоснажног решења о експропријацији који је започет, а није правоснажно окончан до дана ступања на снагу овог закона, окончаће се по прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона.

Поступак за утврђивање општег интереса за експропријацију који није окончан до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона.

Решења о утврђивању општег интереса донета у складу са законом до дана ступања на снагу овог закона, остају на снази и на основу њих се може поднети предлог за експропријацију.

Ако је до дана ступања на снагу овог закона, у складу са законом, утврђен општи интерес за експропријацију у корист јавног предузећа, а за потребе његовог зависног привредног друштва, решење о утврђивању општег интереса може се, на заједнички захтев јавног предузећа и његовог зависног привредног друштва, изменити тако да корисник експропријације буде зависно привредно друштво, ако то друштво по одредбама овог закона може бити корисник експропријације.

У случају из става 4. овог члана, зависно привредно друштво има права и обавезе јавног предузећа у погледу експропријације непокретности и измирења накнаде за експроприсану непокретност.

Поступак за експропријацију непокретности који није правоснажно окончан до дана ступања на снагу овог закона, а покренут је по предлогу јавног предузећа за потребе његовог зависног привредног друштва, окончаће се по прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона, у корист тог привредног друштва, ако оно може бити корисник експропријације по одредбама овог закона и ако је у смислу става 4. овог члана извршена измена решења о утврђеном општем интересу у корист тог привредног друштва.

Члан 22.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.